

til, hvad der er fremkommet fra de ærede Forslagsstillere. Jeg skulde slet ikke have taget Ordet, naar jeg ikke var bleven udæftet ved de Udtalelser og stærke Besskyldninger, der ere komne fra det ærede Medlem for Thisted (Sagd) mod tidligere Udvalgs Behandling af Jernbanesager og særlig Mindretallet i det sidste Udvalg. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men blot nedlægge en bestemt Indsigelse og henvise til de Betænkninger, der foreligge fra Udvalgene, hvoraf man kan se, hvilke Grunde der have ledet de forskjellige Medlemmer til at indtage deres bestemte Stilling. Jeg haaber, at de ville findes saa fyldestgørende, at man ikke behøver at underlægge Grunde som den, at de ikke skulde ville fremme Jernbaneanlæg. Der er et Udvalg, der, saavidt jeg erindrer, ikke har afgivet Betænkning, nemlig det ifjor Foraar nedsatte, og der veed det ærede Medlem, som selv var Medlem, at jeg netop tilligemed et overveiende Flertal i Udvalget modsatte mig den Anskuelse, der fra en enkelt Side kom frem, at man skulde lægge Sagen hen, idet jeg netop ønskede, at man skulde fremme den som overhovedet Jernbaneanlæg. Det har jeg udtalt for mange Aar siden, og det er en Anskuelse, jeg har fulgt gennem min Virksomhed i Jernbaneudvalgene og fremdeles agter at følge. Det gaar ikke an at sige, at Medlemmer ikke vil have Jernbaneanlæg, fordi der er nogle bestemte Linier, som de ikke anse for tidssparende. Jeg har altid ønsket, at vi skulde anlægge Jernbaner, men det burde ske efter fornuftige, saglige Grunde og med Resignation fra de forskjellige Sider, og jeg har aldrig ønsket at komme til den Slags Overenskomster, som vi desværre have haft for mange af, og som vi her have et nyt uheldigt Exempel paa. Vi have bagefter hørt Medlemmer, som have sluttet saadanne Overenskomster, udtale, at de nu fortrøde det, og jeg er overbevist om, at der ogsaa med Hensyn til denne vil komme en Tid, da flere af dem, der deltage i den, ville sige: vi fortryde det. Men allermindst kunde jeg ønske, at Overenskomster ikke blot bleve sluttede af udelukkende Hensyn til vedkommende Egns særlige Interesser — hvilket efter min Mening er aldeles forkasteligt — men endog af politiske Grunde, ja, egentlig for at øve et politisk Valgtryk mod Egne, som man ikke var tilfreds med, og det efter at vi igaar have udtalt os saa bestemt mod Valgtryk. Det kan have meget betænkelige Følger. Jeg kunde ønske, at vi maatte se dette Forslag i en Skikkelse, som var mere lig Regeringsforslaget, thi jeg foretrækker dette fremfor det nu foreliggende, om jeg end havde ønsket, som jeg bemærkede ved 1ste Behandling, at der kunde være slet flere Endringer i Regeringens.

Sagd: Da jeg har oplevet den overraskende Ære, at et tilfældigt Udtryk af mig er blevet grebet baade af det ærede Medlem fra

Steye (Bojsen) og det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgtreds (Høgsbro) og fastslaaet næsten som en politisk Begivenhed, nemlig det tilfældig brugte Udtryk: en Overenskomst mellem de forskjellige Sider af Thinget, hvoraf det nuværende Lovforslag fremgaar, og hvorpaa man saa uden videre bygger den store og stærke Paastand om en politisk Overenskomst, formodentlig bag Ryggen af Thinget — saa skal jeg bemærke, at hverken har jeg talt om eller tænkt paa eller kjendt andre Overenskomster angaaende dette Lovforslag end dem, der have fundet Sted her aabent for alle Medlemmers Dine. Jeg har hverken givet noget Løfte, eller veed af, at der er nogen Anden, der har givet noget Løfte for Fremtiden ved det foreliggende Forslag, saaledes som det er blevet forhandlet her i Salen, og det er den Basis, hvorpaa Overenskomst er sluttet. Jeg har altsaa, forsaavidt som der skal underlægges dette Udtryk nogen Betydning, tilladt mig nærmere at præcisere denne Betydning, og det er den, at efter at det store Flertal i Thinget var kommet til den Erkjendelse, at man dog ikke saaledes kunde blive ved i 4—5 Aar at lade Jernbaneanlagens Fortsættelse fuldstændig hvile, og efter at man dernæst er kommen til et Tidspunkt, hvor der er tilstrækkelige ophobede Kapitaler i Statskassen, der kunne finde en frugtbart Anvendelse paa disse Foretagender, og da dertil det nærværende Tidspunkt byder særlig gunstige Betingelser paa Grund af de billige Materialer og de lave Arbejdspriser, og da endelig Nøden hos Arbejderbefolkningen gjør Fordring paa, at der, saavidt Staten kan gjøre det, staffles Anvendelse for den ledige Arbejdskraft — har man i alle disse Henseender været under et Tryk, som nu endelig har ført til en Afgjørelse af, at nogle Jernbaneanlæg skulde paabegyndes, og man har da i dette Lovforslag vedtaget saadanne Anlæg, og det er dem, man her i Salen er bleven enig med Flertallet om at understøtte. Det er Overenskomsten; anden Overenskomst kjender jeg ikke. Men da jeg er kommen til at konstatere dette, vil jeg dog overfor den sidste ærede Taler, der ogsaa ved sig fast i denne Overenskomst og vilde konstatere, at han var en Ven af Regeringsforslaget og af alle de dert foreslaaede Linier, tillade mig at konstatere med Hensyn til, hvad Udvalgets Betænkning oplyser, at dengang Udvalget under det ærede Medlems Ledelse som Formand fik forelagt det Spørgsmaal af Ordføreren (Høgsbro: Maa jeg bede om Ordet!), forinden denne stillede sit Forslag, hvem af Udvalget der var villig til at forhandle paa Regeringens Forslag som Grundlag med flere eller færre Modifikationer, da var hverken det ærede Medlem fra Svendborg Amts 5te Valgtreds (Høgsbro) eller det ærede Medlem fra Salling (Chr. Jensen) mellem dem, der vilde arbejde videre paa dette Grundlag.